

ПРОПОЗИЦІЇ

Адміністрації Державної прикордонної служби України
щодо проекту Закону України

«Про внесення змін до деяких законодавчих актів, які регулюють порядок мобілізації, здійснення мобілізаційної роботи та проходження навчання військовозобов'язаними»

народні депутати України Андрій КІТ, Микола ЛЮШНЯК
реєстраційний номер 10378-4 від 08.01.2024
до першого читання

1. Потребує доопрацювання.

2. Законопроект є альтернативним проекту Закону України «Про внесення змін до деяких законодавчих актів України щодо удосконалення окремих питань мобілізації, військового обліку та проходження військової служби» (реєстр. № 10378 від 25.12.2023).

У законопроекті пропонується внести зміни до статті 23 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію», якими передбачено включення до переліку осіб, яким надається відстрочка від призову на військову службу під час мобілізації, на особливий період, працівників підприємств, установ, організацій усіх форм власності, працівників суб'єктів господарювання будь-якої організаційно-правової форми та фізичних осіб, зареєстрованих в установленому законом порядку як фізичні особи-підприємці, за яких роботодавці сплачують щомісячну плату за відстрочку від призову у розмірі однієї мінімальної заробітної плати. При цьому відсутність такої оплати до 25 числа поточного місяця є підставою для ненадання відстрочки військовозобов'язаному, а порядок внесення плати за відстрочку від призову встановлюється Кабінетом Міністрів України.

Крім того, статтю 25 Закону України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» пропонується доповнити новою частиною четвертою, відповідно до якої за військовозобов'язаних, які визначені у частині першій цієї статті, роботодавці зобов'язані щомісячно сплачувати плату за відстрочку від призову, у розмірі однієї мінімальної заробітної плати. Відсутність такої оплати до 25 числа поточного місяця є підставою для зняття бронювання військовозобов'язаного.

Таким чином, у законопроекті відстрочка від призову на військову службу під час мобілізації, на особливий період, фактично пов'язується з наявністю в особи місця роботи та фінансовою спроможністю роботодавців сплачувати щомісячну плату за необхідних їм працівників.

Так само від працевлаштування особи та фінансової спроможності роботодавців залежатиме і бронювання військовозобов'язаних, які працюють:

в органах державної влади, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, у разі якщо це необхідно для забезпечення функціонування зазначених органів;

на підприємствах, в установах і організаціях, яким встановлено мобілізаційні завдання (замовлення), у разі якщо це необхідно для виконання встановлених мобілізаційних завдань (замовлень);

на підприємствах, в установах і організаціях, які здійснюють виробництво товарів, виконання робіт і надання послуг, необхідних для забезпечення потреб Збройних Сил України, інших військових формувань;

на підприємствах, в установах і організаціях, які є критично важливими для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період.

Перш за все слід зауважити, що такі пропозиції порушують принцип рівності громадян, закріплений у статті 24 Конституції України, відповідно до якої:

громадяни мають рівні конституційні права і свободи та є рівними перед законом;

не може бути привілеїв чи обмежень за ознаками раси, кольору шкіри, політичних, релігійних та інших переконань, статі, етнічного та соціального походження, майнового стану, місця проживання, за мовними або іншими ознаками.

Особливої уваги потребують пропозиції щодо залежності від щомісячної плати бронювання військовозобов'язаних, що працюють в органах державної влади, інших державних органах, органах місцевого самоврядування, на підприємствах, в установах і організаціях, яким встановлено мобілізаційні завдання (замовлення), або які здійснюють виробництво товарів, виконання робіт і надання послуг, необхідних для забезпечення потреб Збройних Сил України, інших військових формувань, або які є критично важливими для функціонування економіки та забезпечення життєдіяльності населення в особливий період.

Оскільки функціонування діяльності органів державної влади, інших державних органів, органів місцевого самоврядування та усіх вищезазначених підприємств, установ і організацій у воєнний час є вкрай важливим для підтримання територіальної цілісності держави та забезпечення її обороноздатності, у Законі України «Про мобілізаційну підготовку та мобілізацію» передбачено механізми збереження наявного кваліфікованого персоналу під час мобілізації, серед яких – бронювання військовозобов'язаних працівників на період мобілізації та на воєнний час. Залежність бронювання військовозобов'язаних працівників від щомісячної плати в умовах воєнного стану і пов'язаної з ним економічної ситуації може призвести до нестабільної роботи державних органів, органів місцевого самоврядування та критично важливих для обороноздатності держави і забезпечення життєдіяльності населення підприємств, установ і організацій.

Крім того, у зазначених пропозиціях відсутній механізм контролю щомісячного внесення оплати роботодавцями за відстрочку від мобілізації або бронювання для їх працівників, відсутність якої матиме наслідком призов таких працівників на військову службу.

З огляду на зазначене пропонуємо у пункті 1 розділу I законопроекту абзаци четвертий і п'ятий підпункту 2 і підпункт 3 виключити.

Голова Державної прикордонної
служби України

Сергій ДЕЙНЕКО